

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/127/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112203742
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8112203742.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou, v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854140, zastúpeného advokátom JUDr. Branislavom Zubercom so sídlom v Bratislave, Michalská 9,

proti žalovanému: U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. O. XXXX/X, A., o zaplatenie 2.703,98 eur takto

rozhodol:

I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 1327,76 vo výške 9 % ročne od 1.2.2010 do 31.10.2011, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

II. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi debetný úrok 25 % ročne zo sumy 93,83 eur od 27.11.2011 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietam,

IV. žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania spolu 229,89 eur, z toho titulom zaplateného súdneho poplatku 71,90 eur a titulom trov právneho zastúpenia 157,99 eur na účet jeho právneho zástupcu v mesačných splátkach po 20,- eur, vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca pod výstrahou straty výhody splátok, až do úplného zaplatenia, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 8.2.2012 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz a zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.703,98 euro spolu s úrokom z úveru zo sumy 1.327,76 euro vo výške 12% ročne od 31. 10. 2011 až do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 1.327,76 eur vo výške 9 % ročne od 31.10.2011 až do zaplatenia, s úrokom z omeškania zo sumy 530,10 eur vo výške 9 % ročne od 31.10.2011 až do zaplatenia a úrokom zo sumy 93,83 eur vo výške 25 % ročne od 27.11.2011 až do zaplatenia, ako aj na zaplatenie trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu ISTROBANKA, a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 29.3.2000 Zmluvu o bežnom účte a dodatok k zmluve č. 1, zo dňa 19.5.2004, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania na bežnom účte s maximálnym debetným rámcom vo výške 30.000,- Sk. Istina úveru vo výške 1.327,76 eur, spolu s úrokom z úveru 501,89 eur, úrokmi z omeškania vo výške 752,29 eur a poplatkami z omeškania 28,21 eur ku dňu 30.10.2011. Podľa odôvodnenia žalobcu istina úveru v súčasnosti je ďalej úročená v súlade s dodatkom k zmluve úrokom vo výške 12 % ročne a súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vo výške 9 % ročne. Podľa žalobcu úroky z úveru a poplatky v celkovej sume 530,- eur a poplatky z úveru sú úročené v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vo výške 9 % ročne. Ďalším nárokom žalobcu bol uplatnený debetný zostatok vo výške 93,83 eur, úročil žalobca 25 % debetnou úrokovou sadzbou ročne. Žalovaný poskytnutý úver nesplácal riadne

a včas, žalobca oznámením zo dňa 1.2.2010 vyhlásil zostatok úveru za splatný dňom 31.1.2010 a vyzval žalovaného na jeho zaplatenie.

Súd vytýčil pojednávanie na deň 23.9.2014, právny zástupca žalobcu sa pojednávania

nezúčastnil, dňa 18.10.2014 doručil súdu podanie, ktorým ospravedlnil neúčast' žalobcu ako aj právneho zástupcu na pojednávaní, súhlasil s rozhodnutím bez účasti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, žiadal rozhodnúť v zmysle návrhu s poukazom na listinné dôkazy založené v spise, ak súd úplne vyhovie návrhu (tu súd podotýka, že ani v záujme hospodárnosti O.s.p. nepozná podmienený súhlas s pojednávaním bez prítomnosti účastníka konania alebo jeho právneho zástupcu).

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, ako aj žalovaný bol spolu s procesným poučením podľa ust. § § 114 ods.1 a nasl., § 120 ods., 1, 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O.s.p.), poučení.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, a vykonal dokazovanie, ústnym vyjadrením zástupkyne žalobcu listinnými dokladmi založenými v spise, zmluvou o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA, Dodatkom č. 1 k zmluve o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA, výzvou na zaplatenie, oznámením o zosplatnení úveru, aktuálnym zostatkom na účte, výpisom z účtu a ostatným obsahom spisu a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 23.10.2012, č.k. 12 C 127/2012 - 37.

Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.951,69 eur, spolu s úrokom z úveru zo sumy 1.327,76 eur, vo výške 12 % ročne od 31.10.2011 do zaplatenia s úrokom z omeškania zo suma 1.327,76 eur vo výške 9 % ročne od 31.10.2011 až do zaplatenia v mesačných splátkach po 300,- eur do 25. dňa toho - ktorého mesiaca pod výstrahou straty výhody splátok, v prípade omeškania čo i len jednej splátky, až do úplného zaplatenia, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (a to v časti kapitalizovaná ho úroku z omeškania vo výške 752,29 eur, 9 % úroku z omeškania zo sumy 530,10 eur, ktoré boli uplatnené titulom úroku z úveru a poplatkov a v časti 25 % úroku zo sumy 93,83 eur od 27.11.2011 až do zaplatenia). Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v časti výroku o zamietnutí žaloby ako aj súvisiaceho výroku o trovách konania žalobca. Odvolací súd uznesením zo dňa 13.2.2014 č.k. 5Co 26/2013 - 51, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a vo veci zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že v napadnutej časti, rozhodnutie nekorešponduje s jeho odôvodnením nie je zrejmé z čoho pozostáva priznaná istina 1951,69 eur, ak súd prvého stupňa v odôvodnení uvádza, že nemôže priznať poplatok 28,21 eur a debetný zostatok 93,83 eur. Záver o nemožnosti priznať debetný zostatok pritom súd prvého stupňa nijako nezdôvodnil a zároveň v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje zdôvodnenie nepriznania debetného úroku vo výške 25 % ročne. Nie je jednoznačne zrejmé, ktoré čiastkové nároky súd prvého stupňa žalobcovi priznal a zároveň dôvody, pre ktoré, tak vo vzťahu k jednotlivým nárokom postupoval. Uložil súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť v časti, ktorej bolo rozsudok odvolacím súdom zrušený a nové rozhodnutie náležite odôvodniť.

Z výpisu z obchodného registra žalobcu súd zistil, že na základe zmluvy o zlúčení spísanej vo forme notárskej zápisnice N 281/2009 Nz 13065/2009 NCRIS13235/2009 zo dňa 23.04.2009 sa žalobca stal právnym nástupcom spoločnosti ISTROBANKA, a.s. a prebral všetky jej práva a záväzky s účinnosťou od 01.07.2009.

Zo Zmluvy o bežnom účte a poskytovaní zmluvy o bežnom účte z 29.3.2000 (ďalej len „Zmluva“) súd zistil, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal pre žalovaného zriadiť a viesť bankový účet na základe dodatku k zmluve č. 1, bolo žalovanému povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte s maximálnym debetným úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk s úrokovou sadzbou 12 % ročne.

Podľa oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 1.2.2010 žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku voči žalovanému vyplývajúcu zo zmluvy o povolenom prečerpaní dňom 31.1.2010 za splatnú a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.497,01 eur vrátane príslušenstva.

Z delikvencie k účtu žalovaného súd zistil, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky na účte vedenom právnym predchodcom žalobcu vo výške 1.327,76 eur. Podľa delikvencie úrok z čerpania finančných prostriedkov ku dňu 30.10.2011 predstavuje sumu 501,89 eur, úrok z omeškania predstavuje sumu 752,29 eur a poplatky sumu 28,21 eur.

Z výpisu z účtu súd zistil, že debetný zostatok na účte odporcu ku dňu 1.12.2011 predstavoval sumu 93,83 eur.

Podľa predloženej špecifikácie nezaplatená istina predstavovala sumu 1.327,76 eur, ktorá bola žalobcovi priznaná rozsudkom č.k. 12C 627/2012 - 37 zo dňa 23.10.2012, spolu s riadnym úrokom, ktorý bol vyúčtovaný ako kapitalizovaný o výške 501,89 eur, taktiež bol priznaný poplatok za upomienku vo výške 28,21 eur, a ako dôvodný aj debetný zostatok 93,83 eur.

Prechádzajúcim rozsudkom zamietol žalobu vo vzťahu ku kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 752,29 eur, ďalej nárok uplatnený vo výške 9 % úroku z omeškania zo sumy 530,10 eur t.j. z kapitalizovanej sumy riadnych úrokov a z poplatku za upomienku (501,89 eur + 28,21 eur) a uplatnený úrok vo výške 25 % zo sumy 93,83 eur, označený ako debetný úrok.

Podľa článku 2 Zmluvy o bežnom účte majiteľ je oprávnený disponovať s peňažnými prostriedkami na bežnom účte, podľa obchodných podmienok ISTROBANKY, akciovej spoločnosti, pre vedenie bežných účtov a vkladov.

Podľa článku 6 bodu 10 všeobecných podmienok, v prípade vzniku nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte, banka sumu nepovoleného debetného zostatku úročí sankčnou úrokovou sadzbou. Sankčné úroky sadzby stanovuje banka a oznamuje klientom za zverejnením výveskou umiestnenou v prevádzkových priestoroch pracoviska banky prístupných verejnosti a na internetovej stránke. Sankčné úroky sú splatné mesačne. Sumu nepovoleného debetného zostatku a splatné sankčné úroky je klient povinný uhradiť banke bezodkladne.

Podľa obchodných podmienok ISTROBANKY, a.s. pre MAXIKONTO čl. II. bodu 8 v prípade vzniku nepovoleného debetného zostatku banka úročí sumu nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte majiteľa, ktorý prekračuje výšku povoleného debetného zostatku sankčnou úrokovou sadzbou uvedenou do aktuálne vyhlasovaných úrokových sadzbách ISTROBANKY.

Súd mal zistené z predloženého výpisu z účtu žalovaného, že ku dňu 26.11.2011 bol debetný zostatok vo výške 93,83 eur, ktorú žalobca v súlade so zmluvou o bežnom účte a všeobecnými obchodnými podmienkami ISTROBANKY a.s. úročil debetnou úrokovou sadzbou platnou ku dňu 1.2.2011 do výške 25 % ročne.

Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť.

Podľa § 502 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom

alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzatvorenia zmluvy. ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá nato potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasledujúcich).

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve on. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 269 odst. 2 Obchodného zákona, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Uzavretá zmluva o úvere je svojim charakterom spotrebiteľskou zmluvou, pretože ju uzavrel právny predchodca žalobcu ako právnická osoba v súvislosti s predmetom svojho podnikania a žalovaný ako fyzická osoba, a to na iný účel ako na výkon zamestnania či podnikania. Zmluva o úvere spĺňa základné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. a je preto na ňu potrebné aplikovať uvedený zákon ako aj úpravu uvedenú v § 52 a nasl. OZ vzťahujúcu sa na spotrebiteľské zmluvy. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ pri uzatváraní zmlúv ocitá v nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a aj možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že pri

zmluvných rokovaniach všetky návrhy zmlúv pochádzajú od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, preto mu je potrebné poskytnúť primeranú ochranu. Práve za účelom poskytnutia ochrany spotrebiteľom, bol prijatý zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorého cieľom je chrániť spotrebiteľa pred účtovaním neprímeraných platieb v súvislosti s poskytnutím úveru.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čiastočne podaný dôvodne.

Z vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi založenými v spise súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu Zmluvy o bežnom účte z ako aj k uzatvoreniu Dodatku č. 1 k zmluve o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA zo dňa 19.5.2004, na základe ktorého bolo medzi účastníkmi konania dohodnuté povolené prečerpanie účtu žalovaným v sume 30.000,- Sk. Účastníci si v Dodatku č. 1 k zmluve o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA zároveň dohodli, že suma peňažných prostriedkov do výšky povoleného debetného zostatku bude bankou úročená úrokovou sadzbou 12,00 % ročne, skutočnosť ak suma, o ktorú bude prekročený povolený debetný zostatok, ako bude úročená v dodatku dohodnutá nebola, vo všeobecných obchodných podmienkach však bolo Dojednané, že úroková sadzba bude prípade vzniku nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte bude zverejnená výveskou umiestnenou v prevádzkových priestoroch pracoviska. podľa sadzobníka platného od 1.2.2011 bola debetná úroková sadzba 25 % pre nepovolené prečerpanie na účte.

Čo sa však týka uplatňovaného úroku z omeškania, v čiastke 752,29 eur, čo má predstavovať úrok z omeškania k 30.10.2011, tento nebolo možné priznať, tak ako bol kapitalizovaný žalobcom, podľa špecifikácie predloženej súdu písomne dňa 28.5.2014 bola sadzba úrokov z omeškania 8,25 %, a mal predstavovať spolu sumu 752,29 eur, avšak podľa špecifikácie predloženej súdu dňa 11.9.2014 v tabuľkovej forme preloženej spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami, bola sadzba úroku z omeškania vyčíslená síce v tej istej sume avšak v úrokovej sadzbe 25 %, z uvedeného vyplýva, že ide o zavádzajúcu špecifikáciu a súd preto priznal úrok z omeškania nekapitalizovaný odo dňa zosplatnenia úveru t. j. od 1.2.2010 do 31.10.2011 (nakoľko rozsudkom zo dňa 23.10. 2012, v ktorej časti už je právoplatný bol priznaný úrok z omeškania za ďalšie nasledujúce obdobie od 31.10.2011, až do zaplatenia) a v prevyšujúcej časti tohto nároku žalobu zamietol.

Čo sa týka uplatneného úroku z omeškania z kapitalizovaných úrokov a poplatku v celkovej sume 530,10 eur uplatneného od 31.10.2011 do zaplatenia, súd v tomto nároku žalobu zamietol v celom rozsahu a poukazuje na to, že i v prípade, že by žalobca preukázal, že úverové podmienky upravovali kapitalizáciu úrokov z úveru, a poplatkov a možnosť z tejto žiadať úrok z omeškania nie je prípustné, nie je v súlade s uzavretou zmluvou, a so zákonom. Je toho názoru, že v zmysle zmluvy o úvere sa žalobca môže domáhať úroku z omeškania len z istiny úveru nie riadneho úroku, a z poplatkov. Takýmto spôsobom sa žalobca domáha ďalších úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov a z poplatkov, čo je neprípustné navyšovanie pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

Nejvyšší súd České republiky v rozsudku č. k. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24. marca 2004 vychádzajúc z právnej úpravy obsahovo zhodnej so slovenskou, uviedol, že podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania

sú teda podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v návaznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani obchodný ani občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z vyjadrenia zástupkyne žalovaného mal súd zistené, že žalovaný je nezamestnaný. Vzhľadom na jeho príjmy nie je schopný vyrovnáť ani trovy konania žalobcu žalobcu jednou sumou, preto mu súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil splátky 20 euro mesačne s tým, že keď riadne a včas nezaplatí čo len jednu splátku, stane sa zročnou celá pohľadávka, resp. jej zostatok.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ust., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade čiastočný úspech vo veci na strane žalobcu zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania podľa úspechu a neúspechu. Žalobca sa dožadoval zaplattenia sumy 2.703,98 eur úspešný bol v sume 1.951,69 eur. Pomer úspechu a neúspechu potom predstavuje 72,2 % úspechu k 27,8 % neúspechu, pričom pomer predstavuje 44,4 %. To potom bude pomerom priznanej náhrady trov konania žalobcom.

Trovy konania žalobcov spočívali v trovách z titulu právneho zastúpenia navrhovateľa advokátom v sume 355,85 eur, a z titulu zaplatteného súdneho poplatku za návrh 162,- eur, čo 44,4 % predstavuje sumu 71,90 eur. Trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci /prevzatie veci dňom 7.12.2011, spísanie návrhu 11.1.2012, podanie odvolania 20.12.2012, jeden úkon právnej pomoci 111,21 eur x 2 = 222,42 eur + za úkon vo forme podaného odvolania 51,4 + režijný paušál vo výške 7,63 + 20 % DPH rovná sa všetko spolu 355,85 eur Advokát si uplatnil hotové náklady formou režijného paušálu, ktoré prislúchajú v zmysle § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/04, ako 1/100-ina z výpočtového základu, v rozhodnom čase výška výpočtového základu podľa § 1 ods. 3 cit. vyhlášky, t.j. 7,41 eur za rok 2011, a za rok 2012 7,63 eur. V zmysle § 18 ods. 3 novely vyhlášky č. 209/2009 Z.z. vznikol advokátovi, ktorý je platiteľom DPH nárok na vyplatenie DPH tak z odmeny ako aj z hotových nákladov. Čo 44,4 % predstavuje sumu 157,99 eur.

Pretože žalobca ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov a to v celom rozsahu je v zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.